

Τὰ τρένα τῆς Γκουέρνικα

...γιατί δὲν βρίσκω
τίποτε ποὺ νὰ μὴν τὸ συνηθίσατε
προσκυνῶ.

Γιώργος Σεφέρης, Ἀφήγησις,
Ἡμερολόγιο Καταστρώματος, Α΄,
«Ποιήματα», Ἴκαρος, 1967

“Ὅταν συνηθίζεις τὸ τέρας,
ἀρχίζεις νὰ τοῦ μοιάζεις”
Μάνος Χατζιδάκις

Δυστύχημα, ἂν δὲν νοεῖται ἀναίμακτο,
Ἀτύχημα χωρὶς ζημιές-πῶς γίνεται

Μιὰ λέξη νὰ τῆς ἀλλάζουν τὴν ὀρθογραφία
Τόσο βίαια καὶ νὰ μὴ μοιάζει παραμορφωμένη,

Ὅπως ἓνα βαγόνι ἢ μιὰ τραίνου μηχανή
Μετὰ ἀπὸ σύγκρουση, φωτιά, ἐκτροχιασμό.

Τί ‘ναι μία λέξη ὥστόσο μπροστὰ στὶς χίλιες
Μιᾶς εἰκόνας. Στὸ σαλόνι μας κιόλας κρεμασμένης.

Ἡ ἡλικία ἐνὸς τραίνου

Ἀπὸ τὶς δύο τὸ πρωὶ μὲ τὴν ταχεία
Γιὰ τὴν Ἀθήνα ταξιδεύει ἀπὸ τὴν ἐπαρχία.

Μὲ μισόλογα ἀπὸ τηλεφώνου, μόλις ἀφίχθῃ
Νὰ πάει ἀμέσως μὲ ταξὶ στὴν κλινικὴ.

Ὅξυ, τῆς εἶπαν, ἔμφραγμα, ἀλλὰ κατὰ τ' ἄλλα
Οὔτε ποὺ θὰ τὸν βρεῖ, στὸ δωμάτιο ἢ στὸν νεκροθάλα...

Μόνη στὸ τραῖνο, ποὺ ἄλλοτε μαζὶ
Τοὺς πῆγαινε στὸ μέλλον μιὰ ἀτμομηχανή

Καὶ τώρα μι' ἄλλη τὴν πάει μὲ πετρέλαιο ἕως
Ἐκεῖ ποὺ δὲν ὑπάρχει ἔλεος.

Κενοτάφιος θρῆνος

Μόνο τὸ κλάμα-τίποτ' ἄλλο
Δὲν ἔμεινε νὰ θάψουμε.

Ἄλλὰ τὸ κλάμα καὶ στὴν ἔκταφῆ
Βγαίνει ἀνέπαφο.

Μόνο τὸ κλάμα
Δὲν λιώνει, δὲν ἐξαϋλώνεται.

Ἡ ὕβρις καὶ ἡ Νέμεσις τῶν Τεμπῶν

Μὲς στὴν κοιλά-, ὅπως τὰ λέω,
μὲς στὴν κοιλάδα τῶν Τεμπῶν
Φόβος τῶν μηχανοδηγῶν

*Στὴν κοιλάδα τῶν Τεμπῶν,
σύνθ.-στίχοι Θανάσης Παπα-
κωνσταντίνου, τραγ. Σωκράτης
Μάλαμας, «Διάφανος», 2006.*

Ἄν εἶναι ὕβρις ἢ Ὁμορφιά
Καὶ τὰ τοῦνελ γι' αὐτὸ
Τὴν παρακάμπτουν
Κι ἡ ταχύτητα τὴν περιφρονεῖ

Τότε εἶναι κι ἡ Νέμεσις ἄδικη
Σπασμένα τζάμια καὶ λιωμένες λαμαρίνες
Ἐνα κουβάρι θύματα καὶ τιμωροὶ
Αἷμα ποὺ ἀδιάφορο στεγνώνει.

Ἡ πομπή τῶν ψυχῶν

Ὁ μοτοσυκλετιστής, ποῦ πήγαινε
Τῶν τραίνων ἐπικεφαλῆς,

Ρυθμίζει τώρα
Τὴν κυκλοφορία τῶν ψυχῶν

Γιὰ νὰ περάσει
(Σὲ ζωντανή μετάδοση)

Ἡ πομπή 57 ἀκόμη ἐπισήμων
Προσκεκλημένων, Κύριος οἶδε

Ποιοῦ Θεοῦ,
Ἀπὸ τὴν χώρα τῶν Τεμπῶν.

Τὰ παιδιά παίζει

Ένα παιδί παίζει μὲ τὸ τραινάκι του.
Όταν βαριέται, τοῦ δίνει μιὰ

Καὶ τὸ ἀναποδογυρίζει.
Δὲν τοῦ περνάει ἀπ' τὸ μυαλὸ

Ότι τὰ τραῖνα φτιάχνονται
Γιὰ ἐπιβάτες. Γιὰ ἓνα παιχνίδι,

Τί χρειάζονται, σκέφτηκαν
Κι οἱ κατασκευαστές.

Οἱ ἐπιβάτες εἶναι γιὰ τὰ μεγάλα τραῖνα.
Μεγάλα τραῖνα, μεγάλα παιχνίδια.